Temps Pasqual - Tercer diumenge

Per Administrador el dg., 08/05/2011 - 09:00

Ac 2,14.22-33
1 Pe 1,17-21
Lc 24,13-35

Doble descripció de Jesús En la primera lectura, sant Pere, el matí de Pentecosta, descriu amb pinzellades rapidíssimes Jesús de Natzaret: *era un home que Déu va acreditar davant vostre, obrant entre vosaltres, per mitjà d'ell, miracles, prodigis i senyals. Tots ho sabeu prou*. L'Esperit i les experiències pasquals l'han dut a acceptar com a cosa divina que el seu Messies passés per la persecució i mort quan, a Cesarea de Felip, ell mateix havia rebutjat dràsticament aquesta dura possibilitat. Llavors li costà una bona renyada de Jesús*: --Vés-te'n d'aquí, Satanàs! No veus les coses com Déu, sinó com els homes.* Ara, en canvi, anuncia joiosament que l'entrega, la mort i la resurrecció vaticinades per Jesús eren *d'acord amb la decisió que Déu havia pres i fixat per endavant.* En fi, Déu l'ha enaltit donant-li l'Esperit d'amor que ha traspassat als seus testimonis i, a través d'ells, es vessa a tota la multitud. L'argument de la resurrecció el troba profetitzat Pere a l'Escriptura, en dir el salmista que l'Ungit de Déu no coneixeria la corrupció (Salm 16(15)). Gairebé en paral·lel, els deixebles d'Emaús -dos homes o home i dona?, l'evangeli només dóna nom a un d'ells, en Cleofàs- descriuen Jesús a Jesús que es fa com un ignot foraster passavolant. El lector no deixa de somriure participant d'aquella humorística delicadesa pasqual de Jesús que es presenta a porta tancada, que demana un mos de pa, que es deixa ficar el dit a les ferides, que prepara un esmorzar de peix a la brasa a la riba del llac. Aquest humor va donar lloc a l'expressió medieval de risus paschalis, que subratllava la conveniència que les prèdiques pasquals provoquessin la hilaritat dels oients. En el nostre cas, li explicaven a una barcelonina, en el mercat, com una dona del barri havia hagut d'infantar d'urgència a una rebotiga i, amb la criatura embolicada com va poder, va tornar directament acasa seva. Aquella mare era ella!Però la descripció dels d'Emaús, similar a la de Pere en el planteig, es trenca en la desesperança. En efecte: li expliquen *el cas de Jesús de Natzaret, un profeta poderós en obres i en paraules davant de Déu i de tot el poble*. També descriuen el lliurament i mort per part dels sacerdots. Però, ai las! *Nosaltres esperàvem que ell seria el qui hauria alliberat Israel.* No hi ha arguments contraris. Han passat tres dies. Les dones afirmen trobada amb àngels; els deixebles, que latomba és buida. *A ell no l'han vist pas!*.Jesús els fa una catequesi escripturística. De fet, tot el passatge és una catequesi sobre l'Eucaristia o, inversament, l'explicació d'una eucaristia catequètica.**El reconeixement de Jesús**Els evangelistes narren nou fraccions del pa per Jesús abans de l'episodi de l'evangeli d'avui. Quatre de la primera multiplicació dels pans -sinòptics i Joan-, dues de la segona -Mateu i Marc- i tres de l'últim sopar -sinòptics-. Encara hi podríem afegir el text eucarístic de Pau als de Corint.Indefectiblement es repeteixen les accions gairebé de manera ritual: Jesús agafa el pa, fa la benedicció, el parteix i el dóna o reparteix. Gest narrat, repetit davant les multituds o en la intimitat apostòlica o eclesial. Impossible no reconèixer-lo.El codi Beza de Lió contraposa dos detalls que poden aportar noves consideracions a la fracció del pa reveladora. *En prendre ells el pa de les seves mans, se'ls obriren els ulls (Beza, Lc 24,31a)*. Entenem que els ritus són importants, però, per sota les accions, hi ha la comunicació càlida, la tendresa, la delicadesa. Per explicar la diferència, no és veure el que porta a creure sinó el veure's estimat que porta a creure. En tota l'escena sura finalment l'amor de Jesús per consolar aquells deixebles enfonsats.El segon detall és sorprenent. Corregeix aquella escalfor de cor que deien haver sentit mentre Jesús els parlava pel camí *-el nostre cor s'abrusava dins nostre mentre ens parlava-* per una constatació com tenien velat el cor, mentre ell els parlava i, per això mateix, entristits, i també per l'absència de Jesús: *No estava el nostre cor ben velat, mentre ens parlava pel camí, quan ens obria les Escriptures? S'aixecaren entristits i, en aquell mateix instant, se'n tornaren a Jerusalem. (Beza Lc 24, 32).* Retreien a Jesús que ja es feia fosc, que es quedés a sopar amb ells, però, ja ben fosc, es posen en marxa, perquè, què més fosc que no tenir Jesús? Cal comunicar-lo viu als altres, recordar-lo junts i gaudir-lo amb els altres.

ETIQUETES
EUCARISTIA FRACCIÓ DEL PA HUMOR CONSOL